

DISSERTATIONIS ACADEMICÆ

De

*Professoribus Reg. Acad. Aboënsis, intra Sæ-
culum ab hujus Natalibus Primum
Designatis,
Pars Secunda,*

Quam

*Conf. Ampl. Facult. Philos. Reg. Acad. Aboënsis,
MODERANTE*

*Mag. HENRICO GABRIELE
PORTHAN,*

*Elogv. Professore Reg. & Ord. Equ. Ord. R. de Stella Polari;
R. Acad. Litt. Human. Hist. & Antiquit. R. Societ.
Scient. Upsal. &c. Socio,*

PRO GRADU

Publicæ honorum censuræ subjicit

JONAS BJÖRKDAHL,

Stip. Reg. Smolandus.

In Auditorio Majori die 6 Maii 1801.

Horis a. m. solitis.

ABOÆ,

In Officina FRENCKELLIANA.

DISSEMINATION & ACADEMIC

91

નાનારી રાજુ માટે કાંઈ કાંઈ

四三

СОЛНЦЕ ПРИЧИНА СВЕЧАНИЯ
МОДИЛАНОМ
ДИМАКОВАРИЕТ

МАНТЯЮ

PRO GRADU

Липшиц построил оценку для

Digitized by srujanika@gmail.com

三

ALLEGORIA IN LITERATURA

FRIHERRINNAN
HÖGVÄLBORNA FRU
MARGARETA
HELENA
LYBECKER,
född HISING.

Den välgörande Ynneff, som jag ägt den lyckan att erfa-
ra under min kårtal vistelse i FRU FRIHERRINNANS fönä-
ma Hus, har ej mindre uppfyllt mitt hjerta med den lifligaste
erkänsla, än FRU FRIHERRINNANS ädla egenskaper tilvun-
nit FRU FRIHERRINNAN allmän högakning och vördnad.
Ur stånd satt at på annat sätt tolka dessa känslor, har jag
vägat med FRU FRIHERRINNANS Namn pryda dessa blad,
för at tillika offentligen få ådagalägga den djupa vördnad,
hvarmed jag, under ophörliga brinnande önskningar för
FRU FRIHERRINNANS och hela DESS fönäma Omvårdnads
oasbrutna fällhet, intil mitt yttersta framhärdar.

HÖGVÄLBORNA FRU FRIHERRINNANS

Ödmjukaste tjenare
JONAS BJÖRKDAHL.

HANDELSMANNEN
i Wexiö Stad, HERR
GUSTAEE WIBERG,
samt FRU
BRIGITTA MARG.
WIBERG,
född HAGELQVIST.

Med glädje skyndar jag at tilägna Eder dessa blad, dertil
dresven af den förbindelse, hvari jag känner mig stå hos
Eder, alt sedan jag under en längre tids vistelse uti Edert
hedervärda Hus ägde den lyckan at vara et föremål för Eder
ynnest och godhet. Minnet deraf skall aldrig hos mig ut-
stockna; det skall altid vara förenadt med de varmaste önsk-
ningar för Eder och Edert värda Hus, hvars beständiga lyc-
ka och välgång skall hos mig väcka den lifligaste fägnad.

Med fulkomlig högaktning har jag den äran at fram-
härla

Eder

Ödmjuk tjenare
JONAS BJÖRDAHL.

IV:o **M**ag. JOHANNES *Olavi*, & cognomine &
natione Dalekarlus, natus die 27 Februa-
rii An. 1596, Patre *Olavo Petri*, tunc temporis Sa-
cellano in Råttvik, & Matre *Margareta Johannis*
filia, duro admodum usus est ætatis initio, cum
ob magnam parentum inopiam, tum ob pestem, cir-
ca seculi XVII exordium in patria grassantem; qua
utraque factum, ut An. 1607 ad Scholam Arosien-
sem demum mitteretur. Patre autem Pastore Ec-
clesiae in Bro deinceps constituto, melior quidem fa-
cta est sua conditio; qua tamen diu frui ipsi non li-
cuit, utroque parente, relictis septem Liberis, ad-
huc impuberibus, brevi post decedente. Ad Scho-
lam Arbogiensem se deinde conferens, sua ibidem
industria magis, quam aliorum institutione ita pro-
fecit, ut Collega hujus Scholæ designaretur. Anno
autem 1619 Academiam invisit Upsaliensem, totum,
quo heic commorabatur, tempus litteris tribuens.
Insequente anno, stipendum nactus Dicœcesanum, au-
spiciis atque comitatu Illustrissimi Regni Cancellarii
D:ni AXELII OXENSTJERNA iter in Germaniam

instituit, celebrioresque ibidem Academias per trien-
 nium, & quod excurrebat, frequentavit. Qua etiam
 occasione in eorum gratiam, qui rebus gerendis
 praeerant, se dextre insinuavit, eorumque molimina ita
 est expiscatus, ut An. 1624 Holmiam appellens,
 gl. m. Rege *GUSTAVO II. ADOLPHO*, de in-
 teriori Germaniae ac Daniae statu ipsum interrogan-
 ti, singula copiose exponeret, ab hoc proinde col-
 loquio non absque multa gratiae Regiae testificatione
 dimissus. Eodem hoc anno Politices & Juris Patrii
 Lector in Regio Gymnasio Arosiensi (a) creatur;
 annoque insequente praestitis in Academia Upsaliensi
 consuetis eruditionis speciminibus, Magisterii in
 Philosophia gradum obtinuit. Ingenti autem in sciencie
 proficiendi desiderio flagrans, necessitatibus suis
 tantum, quantum honeste potuit, ex annuo subduxit
 salario, ut exteris adhuc salutare posset Academias.
 Hoc diu meditatum iter, An. 1626 ad finem ver-
 gente, ingressus, hiemem Rostochii transegit, studio
 Juris operam praecipue impendens; visisque deinde
 nonnullis Borussiae urbibus Rostochium repetiit, post
 annuam absentiam Gothoburgum sine ulla fortunae
 offensa appellens. Vernali autem tempore An. 1628
 navi Batavicæ, ut in Angliam perveniret, se com-
 mittens, ab Hispanis quidem captus, sed mox liber-
 tati restitutus, in Bataviam primum ac deinceps in
 Angliam se contulit, per duos menses Academias
 celebriores Cantabrigensem & Oxoniensem frequen-
 tans; ex qua peregrinatione domum reversus, spar-
 tam

tam Lectoris sibi demandatam, impiger obivit, & variis in lucem publicam editis scriptis inclarescere cœpit. His factum, ut munus *Referendarii* in *Cancelaria Regia* ei An. 1630 offerretur; quod tamen, ut a suo ingenio, in litterarium studium propendente, alienum, modeste recusavit. Trimestri autem spatio vix elapso, gl. m. Rex *GUSTAVUS II. ADOLPHUS* ex pulvere Scholastico in Patriæ lucem illum producens, munus *Assessoris* in *Regio Dicasterio Aboënsi* eum obire his jussit verbis, ut Litteris vocationis significaret, se ægre laturum, si Regiæ voluntati hac etiam vice reluctari pergeret; quare sine ulla mora Aboam properavit. An. 1631 in Sveciam reversus, die 15 Augusti in matrimonium duxit Nobilissimam Virginem *Catharinam APPELBOHM*, Nob. *Commissarii Andreæ APPELBOHM de Söderby* filiam, ex qua filios quatuor, totidemque filias suscepit. Nuptiis celebratis, Aboam properatis, munere sibi demandato tam impigre atque integre fungitur, ut *Excellentissimus Regni Senator*, & per Borealem Finlandiæ Nomarchiam atque Ostrobothniam Legifer, Liber Baro Dn. *JOHANNES SKYTTE* eum constitueret suum Sub-Legiferum. Quamvis autem muneribus ita non ornatus modo, sed oneratus etiam videri posset, attamen An. 1640 die 16 Martii simul a gl. m. *Regina CHRISTINA Juris Professor in Regia Academia Aboënsi* designatur; in quo triplici munere suis nunquam defuit partibus. An. 1642 ex mandato Reginæ Hol-

miam se contulit, cum tribus aliis ex Regni Dicasteriis delectis Viris *Ordinantiam Processus Forensis*, a Judicibus primæ instantiæ observandam consecutus; quod negotium ita fuit peractum, ut quatuor hi Themidis Ministri multam a Regina inirent gratiam. An. 1647 hic Vir *Judex territorialis ditionis Orebyhusensis*, & anno insequente Regiae Revisionis Secretarius (b) fuit constitutus; insuper a Regina propter insignia in Patriam merita An. 1649 honore atque privilegiis Nobilitatis ornatus, cognomen **STJERNHÖK** assunxit, *Dominus de Kåsverstad* dictus, obtento in Equestri Palatio Holmensi loco 47¹. Insequente tempore, dum Regina secum constituisset, avitum abdicare solium, Regni Senatorem &c. Illustriss. Liberum Baronem **HERMANNUM FLEMING**, dato ei in subsidium negotiationis *Nob. Stjernhökio*, ad Principem Successorem **CAROLUM GUSTAVUM** misit, cum ipso de conditionibus, quas post factam abdicationem sibi reservatas voluit Regina, acturos. In ancipiti hoc rerum articulo ita se gescit *Stjernhökius*, ut parem ab utroque Principe referret gratiam. Rex imprimis in suam eum ita admisit amicitiam, ut quoties graviores ad se devolverentur controversiæ, *Stjernhökium*, ad se vocatum, de sententia, quæ sibi videretur æquissima, consuleret. Et quamvis An. 1658 lumen oculorum amisisset, jussit tamen Rex, ut in officio persisteret, simul permittens, ut filium sibi adjutorem sumeret, dato huic ex regni ærario sat lauto stipendio; patri quo-

quoque An. 1666 titulum ac dignitatem *Consiliarii Aulici* tribuens. Lumine oculorum per septemdecim annos ad finem usque vitae privatus, hanc calamitatem, pertinacibus forte lucubrationibus sibi acceleratam, patienter admodum tulit, vitam cum morte die 25 Junii An. 1675, tunc octogenarius, commutans, in Templo Siti Nicolai Holmiæ sepultus. Symbolum ejus fuit: *Vive, ut vivas.* Inter Scripta ejus, quorum mentionem faciunt SCHEFFER (c) & STJERNMAN (d), omnium judicio eminet Liber de *Jure Sveonum & Gothorum vetusto*, Holmiæ An. 1672 in 4:o editus, cuius prima jecerat fundamenta, Professoris munere in Academia Aboënsi fungens. Cæterum hospes verius Academicus, quam Professor fuit, gravioribus curis præsentiam suam & Holmiæ & alibi postulantibus; quare nec Rectoratum Academicum, sibi licet aliquoties oblatum suscepit, nec ullum eruditionis suæ monumeotum heic reliquit. Addimus, nos pleraque jam allata ex Vita Johannis STJERNHÖK, concioni Funebri, quam in ipsum atque Filium Olavum STJERNHÖK An. 1676 die 10 Februar. habuit OLAVUS SWEBLIUS, Pastor Holmensis Primarius, postea Archi-Episopus Upsaliensis factus, adnexa, desumisse.

(a) Perhibet in citat. Dissertatione ROLOTT, *Johannem Dalekarlum*, antequam Professioni Juris admoveretur, fuisse Lectorem in Gymnasio Aboënsi, sed qua in re hallucinatur, (b) Vid. *Samling af Historiska Bref om det*

Svenska Regeringsfättet, Tredje Flocken p. 269. (c)
 Vid. Sveciae Litteratæ p. 133. (d) Vid. Bibliothecæ Svi-
 Gotbicæ p. 539.

V:o ERICUS Danielis ACHRELIUS, Rosla-
 gius, Patre Daniele Brynolphi, Illustrissimi Senatoris
 Regni Comitis D:ni GABRIELIS OXENSTJER-
 NA Prætore rurali, & Matre Anna Nicolai filia, die
 15 Maii An. 1604 in Parœcia Åkers & pago Soolöö
 progenitus. Litterarum studiis, quam primum te-
 nera permisit ætas, animum applicuit, gnaviter o-
 stendens, quantum ingenio & diligentia inter æqua-
 les, quorum nulli erat secundus, valeret. Ad Scho-
 lam igitur Upsaliensem mature scil. An. 1613 missus,
 quam per duodecim annos frequentavit, An. 1625
 in civitatem receptus est Academicam. Posthæc non
 obstante re domi angusta, studiis sic dictis humanio-
 ribus, Eloquentiæ & Historiæ, quibus præstantio-
 ra sui ævi ingenia operam dicabant, se præcipue
 tradidit, Matheeos simul culturæ se applicans; pro-
 vectiore ætate, quoties ab aliis vacuus esset curis
 ac negotiis, in illis suam quærrens oblationem.
 Quum autem nulla ipsi præberetur occasio hac
 emergendi via & idoneam spartam obtinendi, ad stu-
 dium transit Medicum, suas eidem lucubrationes &
 observationes sub moderamine Cel. Professorum Up-
 saliensium J. FRANCKENII & J. RAICI conse-
 crans; nullum tamen suorum in his progressuum
 publicum reliquit specimen, præter Orationem Up-
 saliæ

faliæ An. 1627 habitam & in 4:o editam, de *Microcosmi structura, deque harmonica ejusdem cum præcipuis Macrocosmi partibus convenientia* (a), forte quod Dissertationum Academicarum evulgationem suæ non ferrent facultates; quare nec extera, qui mos Æsculapii filii ea solennis erat tempestate, Lycea invisit. Interea tamen in Spectatissimo Viro DAVIDE SITHON, militum Præfecto, cuius filios in se susceperebat educandos, Nutritum ac Patronum expertus est propensum ac beneficium. Quisnam primus ei fuerit gradus ad munus obtinendum, indagare non potuimus; attamen quum pauci sua ætate operam studio Medico impeaderent, probabile est, felix Achrelius ingenium nec non sagacem in morbis curandis prudentiam, occasionem ei præbuisse, Medicinæ Professionem in Academia Aboënsi obtinendi: præsertim quum OLAVUS RIGELIUS, qui primus Medicinæ Professor in nostro Athenæo die 9 Aprilis An. 1640 fuerat designatus, præter opinionem non comparuerat, cui proinde Achrelius die 20 Septembr. An. 1644 successit (b). Provinciam Academicam impiger administravit, docendo tamen magis & medendo, quam scribendo occupatus; quare etiam nullum eruditionis suæ monumentum Aboæ, quantum nobis constat, reliquit. In promeritatem quoque suam laudem haud erit reticendum, illum sollicitam prædiorum Academicorum habuisse curam, eadem invisisse & ordinasse, ut salario ex his rite solverentur, cœu Acta Consistorii Academicū docent.

docent. Conjugem An. 1642 duxit Episcopi Aboënsis ac Pro-Cancellarii ISAACI B. ROTHOVII filiam, MARGARETAM ROTHOVIAM, ex qua sex suscepit liberos, quorum quatuor obitum Patris anteverterunt, ei superstitibus unicā filia ac filio DANIELE ACHRELIO, Eloquentiae Professioni in Academia Aboënsi postmodum admoto. Magistratus Academicus insignia semel tantum & quidem An. 1643 gessit, saepius gesturus, nisi morbus & ingravescens senium intervenissent. Muneri Professorio postquam spatio undetriginta annorum laudabiliter præfuisse, die 17 Aprilis An. 1670, annoque ætatis 66 placide decepsit.

(a) Vid. SCHEFFERI *Svec. Litterat.* p. 144. (b) Ita rem perhibet Nob. STJERNMANNUS in *Bibliotbec. Sviogotb.* p. 511. (c) Præcipua quæ heic attulimus *Vitæ Acrelianæ momenta*, partim ex *Programmate Martini MILTOPÆI*, partim ex Filii Dan. ACHRELII *Oratione Funebri in Patris obitum die 2 Maii An. 1670 habita*, utroque hoc Scripto in *Libro STJERNMANNI jam cit. p. 571 & seq.* occurrente, excerptimus.

VI:o Mag. MICHAEL Olai WEXIONIUS, Smolandus, in Smoldaniæ Parœcia Pjätteryd dicta, Patre OLAO OLAI, Angermanno, Ecclesiæ in Pjätteryd Pastore, & Matre GUNNILA Erlandi filia, ex Nobilissima Familia STOLPE orta, die 19 Februario An. 1609 prognatus. Annūm ætatis octavum nondum compleverat, cum in Scholam mittebatur Wexio-

Wexionensem, curæ Mag. Johannis BAZII tunc
 temporis Scholæ Rectoris, postmodum ad Episco-
 patum Wexionensem promoti, tradebatur. Et sicut
 felici ornatus erat ingenio, ita progressus ætatem
 suam longe anteverentes in hoc fecit Litterarum
 studio; dignus proinde habitus, qui honorifico mu-
 nitus testimonio, An. 1626 ad Camenas mitteretur
 Upsalienses; in quarum contubernio suam eruditio-
 nis supellecstilem ita auxit, ut honores Magisteriales
 a Facultate Philosophica An. 1631 sibi oblatis, in
 sollempni Promotione Anni 1632 consequeretur. Ho-
 nestam debinc inclarescendi occasionem quærens, ad
 Regni Architalassum Liberum Baronem CAROLUM
 GYLLENHIELM, faventissimum succrescentis Pu-
 bis Litteratæ Sveciæ Patronum, se contulit; a quo
 etiam, perspecta WEXIONII eruditione & industria,
 gl. m. Regi *GUSTAVO II ADOLPHO* melio-
 rem quidem in modum fuit commendatus, propter
 intervenientem vero Monarchæ obitum, nihil pro-
 fecit. Postquam GYLLENHIELMIUS deinde in
 mandatis accepisset, funus Regis ex Pomerania in
 Patriam classe transferre, *Wexionius* illum Wolga-
 stum comitabatur; persuaderi tamen non potuit quum
 spes inclarescendi nulla appareret, ut apud hunc
 diutius remaneret Patronum. Impetratis igitur ab
 hoc Heroë litteris ad Illustrissimum Regni Cancel-
 larium L. B. Dn. AXELIUM OXENSTJERNA, fœ-
 deris sic dicti Euangelici per Germaniam ea tem-
 pestate *Directorem Generalem*, commendatitiis, illius-

que stipendio auctus, ad hunc properat; in itinere autem Illustrissimum Campi-Mareschallum JOHANNEM BANER venerabundus salutat, quem sua eruditione & facundia ita cepit, ut hic, quibus posset cunque modis, eum apud se retinere discuperet; *Wexionius* autem honorificam sibi oblatam occasionem summa, qua potuit, modestia recusans, culpam in litteras, quas secum ferret commendatitias, conjecit. Nec spes, quam de Illustrissimi Cancellarii gratia absens conceperat, ipsum præsentem fefellerit; quippe qui postquam *Wexionii* ingenium ac morum probitatem cognovisset, advenæ huic proposuit, num iter cum filio suo, Comite Illustrissimo JOHANNE OXENSTJERNA per Galliam & Angliam ingredi, aut celebriores Germaniae Academias invisiere vellet, alteram hanc conditionem, ut suo, quo tenebatur, desiderio convenientiorem, elegit; quod non modo non ægre tulit Heros, sed clientem suum insigni auxit stipendio. Circa finem igitur An. 1633 eruditæ, sed ea tempestate periculorum plenæ peregrinationi se accinxit, nihil plane intermittens, quo suam inscientiis cognitionem perficere, atque regionum quas peragrabat, indolem ac statum Politicum sibi perspectum reddere posset, in Virorum proinde vel Eruditionis fama vel alia honesta de causa inclytorum familiaritatem se insinuans. Triennio apud exteras Nationes hunc in modum peracto, per Bataviam & Daniam in Patriam revertitur, atque Magno suo Mæcenati, Illustrissimo Dn. GYLLENHJELM suum deferens.

ferens obsequium, in hujus mox admittitur Cancellariam. Eam vero jam attigisse ætatem sibi videbatur, qua publicum quoddam impetrare posset munus, eo magis sibi tunc necessarium, quod die 24 Septembr. An. 1637 in matrimonium duxisset Virginem *Susannam CRUCIMONTANAM* (Sveth. *Korsberg*), Pastoris Ecclesie in *Algudsbona*, Smolandiæ Parœcia, Præpositi Mag. *Nicolai CRUCIMONTANI* & *Magdalena Christophori GRIP* filiam; Salarium vero, quod in Architalassii ministerio percipiebat, sumtibus Familiæ præstandis nequaquam sufficeret. Quam circumspectionem æquissimam censens Heros, sua intercessione a gl. m. Regina *CHRISTINA* impetravit, ut Wexionius An. 1638 Scholæ Wexionensis Rector constitueretur. Biennio autem hec nondum transacto, die 9 Aprilis An. 1640 ad obendum *Politices atque Historiarum Professionem* in Regia Academia Aboënsi, propediem constituenda, evocabatur, concesso ei loco inter Facultatis Philosophicæ Professores primo, primusque proinde nominatae Facultatis electus est Decanus. Sequenti tempore An. 1647 insimul constitutus est *Juris Professor*, pro impigra duplicitis munericis administratione duplex obtinens salarium. An. 1650 die 1 Junii a Regis Regnique Senatore, Generali Finlandiæ Gubernatore & Academiæ Aboënsis Cancellario, Illustrissimo D:n Comite PETRO PRAHE, ad mandatum Regiæ Majestatis, *Wexionius Juris utriusque Doctor* in æde Academica solenniter renunciatur,

insuper die 19 Octobr. ejusdem anni in Ordinem Nobilium cooptatus, assumto cognomine GYLLEN-STOLPE, scribens se *Dominum de Facola, Kerrenheem, Ingoisberg & Heinefors.* Posthac Diplomate Regio, dato Thorunii die 21 Junii An. 1657, spartam Assessoris in Regio Dicasterio Aboensi obtinuit, simul, ut docendi studio flagravit, subsecivas horas privatæ Juventutis Academicæ institutioni impendere aliquamdiu pergens. Septemdecim annorum spatio, quo docendi munere ad hanc Academiam fungebatur, terna vice Academiæ Rector fuit, scil. Annis 1641, 1653 & 1654. Cujus singularis casus hæc fuit ratio: Theologiæ Professor *Georgius ALANUS* munus Magistratus Academicus, a se An. 1652 gestum, ex tenore moris in Academiis Patriæ recepti, tradere debuit Juris Professori, qui tunc erat *Michaël Wexionius*, quod igitur factum; hic rursus suscepcta provincia An. 1654 deceperus, sceptrum Academicum committere tenebatur Medicinæ Professori *ERICO D. ACHRELIO*; qui vero ob valetudinem nimis fractam oblatum sibi Consulatum Academicum deprecabatur; quare Rectoratus Academicus ad prium Facultatis Philosophicæ Professorem ordine devolvebatur, qui idem erat *Michaël Wexionius*, per biennium igitur eandem retinens provinciam. Deani quoque partes in Facultate Philosophica ter sustinuit. Adsunt præterea alia, eademque peculiaria Celeberrimi hujus Viri vitæ momenta, silentio a nobis haud prætereunda. Theologiæ Professore *Joanne*

ne Elai TERZERO ad par munus in Academia Up-
 faliensi An. 1647 evocato, vacuam Theologiæ Pro-
 fessionem ambivit quidem *Wexionius*, sed spe sua de-
 jectus, quod ægre admodum tulit Episcopus ac Pro-
 Cancellarius I. B. ROTHOVIVS, præsertim quum
 hic candidatus suos competitores eruditione supera-
 ret, suosque in Theologicis etiam progressus dispu-
 tatione Synodali bene elaborata & publice nuper
 eum omnium applausu defensa de *Magistratu & Po-*
testate Ecclesiastica lueulenter probatum fecisset. Cui
 autem nomine Facultatis Theologicæ respondit Ar-
 chi-Præpositus AE. PETRÆUS: omnes quidem e-
 ruditioñem *Wexionii* Theologicam agnoscere, eum
 autem in censum non venisse, cum quod Juris Pro-
 fessioni nuperrime fuisset admotus, tum præcipue
 quod impræsentiarum nemo esset, qui isti muneri ri-
 te administrando æque par esset; proxima vero oc-
 casione *Wexionium*, si Professionem desiderare per-
 geret Theologicam, hanc obtenturum, qua etiam sen-
 tentia hic acquievit. Præterea eodem die, quo *Wex-*
tionius Juris utrius Doctor, ceu diximus, sollen-
 ter fuit renuntiatus, eadem celebritate Doctoratus
 Juris insignia & jura, ceu Promotor, suo tradidit di-
 scipulo Johanni GARTZIO. Quin imo accedit e-
 tiam ei hoc peculiare, ut in Facultate Philosophica
 bina vice scil. An. 1647 die 4 Maji & An. 1653 die
 3 Maji ceu Promotor, honores distribueret Magiste-
 riales, promovendi munere Decano Facultatis cuius-
 vis ista tempestate competente. Ex conjuge sibi di-

Magnifica duodecim habuit mutui amoris pignora, septem filios ac quinque filias; quorum liberorum quinque filii & tres filiae parentibus suis fuerunt superstites; Patris autem laboriosae vitae finis die 28 Junii An. 1670, aetatis 62 fuit impositus. Denique addendum, præcipua vitae GYLLENSTOLPIANÆ monumenta, in medium nunc allata, partim ex Concionis Funebris in Michaëlem GYLLENSTOLPE, Regii Dicasterii Aboënsis Assessorem, a Theologiae Professore Petro BÅNG habitæ appendice, partim ex Consistorii Academici, aliisque, quorum copia nobis facta, actis esse deponita.

Supereft adhuc, ut illa eruditionis specimina, Aboæ edita, quæ orbi reliquit Nobilissimus Michaël WEXIONIUS - GYLLENSTOLPE, a nobis indicentur:

1:o Discursus Politicus de prudentia tum Legislatoria, tum Politica seu Civilis, An 1642 in 4:o.

2:o Synopsis Oeconomiae, ex publicis prælectionibus excerpta, & intra disputationis carceres redacta, utilissimas ac jucundissimas in hac materia quæstiones breviter decidens 1645 in 8:o.

3:o Ergasterion, sive Ergastulum virtutum, inter se pimenta Decalogi redactum; ubi simul vitiorum

rum somites, indigitantur & propinantr, Resp. Pet-
tro Andriæ Bergio, Sudermanno, 1646 in 8:o.

4:o Fasciculus quæstionum Ethicarum, nobile-
res attingens controversias, cum succinctis earum
solutionibus & distinctionibus usitatissimis, 1646, in
8:o. (Hi tres Tractatus, N:i 2, 3, 4, deinde recusi
& una editi sunt, sub titulo: *Philosophiae Practicæ*
Pars Prior, ab 1653, 8:o.)

5:o Ethices Præcepta cum controversiis illustrio-
ribus brevissime coarctata, & Studiosæ Juventutî ex-
hibita, An. 1646, in 8:o.

6. Theses Synodales de Magistratu & Potestate
Ecclesiastica, Resp. Mag. Michæle Turvelio & Mi-
chæle Matthæi, An. 1647, in 4:o, (*LIDÉN Cata-
logus Disputationum &c. S. V, p. 4. P.)

Ad calcem hujus dissertationis habetur Carmen
Lingua Latina a Cel. Wexionio die 30 Maii An. 1646,
cum ad Littora Finlandiæ primum appulit, con-
fectum.

7:o Rota Fortunæ, in Promotione Magisteriali,
quæ secunda habita est Aboæ die 4 Maii An. 1647,
circumacta & volutata, cum ipsis Promotionis riti-
bus & acclamationibus publice recitatis, An. 1647,
in 8:o. Oratio hæc ad mandatum Illustrissimi Can-
cella-

cellarii, tunc præsentis, typis impressa, ut constat ex Actis Consistorii Academici die 28 Augusti 1647. Est quoque hæc panegyris ideo memoranda, quod Promotor unicuique Magistro honorem obtentum versibus Latinis seorsim gratuletur.

8:o Natales Academiæ Aboënsis', Serenissimæ *CHRISTINÆ* Augustæ, Castrorum, Musarum & totius Patriæ Matri, prædictarum Athenarum fundatrici & Altrici Magnæ, Piæ, felici, humillime ac devotissime dicati & consecrati. Habita est hæc Oratione Aboæ die 30 Januarii 1646, edita 1648, in 4:o. Constat autem hæc partim discriptione sollennis inaugurationis Academiæ Aboënsis in Finländia, seorsum edita 1644, partim panegyri ob fundatam & ditatam Academiam Aboënsem Reginæ *CHRISTINÆ* An. 1646 dicta. (* Recusa ib. 1680, 8:o, five Panegyri Reginæ. P.)

9:o Collegium Ethicum, præcipuas quæstiones & notabiliores controversias, in generali Philosophiæ Practicæ parte occurrentes, XIII disputationibus discussas & enodatas exhibens, An. 1649, in 4:o. (* Recusa ib. 1655, 8:o. P.)

10:o Oratio in auspiciatissimum natalem *CHRISTINÆ* Reginæ &c. qua die 8 Decembr. An. 1649 sollennes Deo Omnipotenti grates ob restitutam Sveciæ & Germaniæ maximæque Europæ parti pacem

cem per universa Sveciæ Gothiæque regna gratulationibus & lætitiae signis sollennissime peraguntur, humillima devotione gratulabundus accinit, in fol.

11:0 Epitome Descriptionis Sveciæ, Gothiæ, Fenniæ & subjectarum provinciarum, accuratius quam unquam antehac edita, 1650, in 8:0.

Illustrissimus Academiæ Aboënsis Cancellarius, An. 1648, ceu ex Actis Consistorii ejusdem anni constat, injunxit Wexionio, ut librum conficeret, cuius ope Studioſa Juventus ad pleniorē Patriæ notitiam posset pervenire; quo quidem modo edita ab ipso fuit hæc epitome, decem disputationibus proposita, & generales de Patriæ statu observationes continens. Perhibet quidem MORHOFIUS (a), hanc Epitomen fuisse prohibitam, idque ut afferit MOLLERUS (b), ob arcana quædam regni ibidem propalata; quod autem, judice Nob. STJERNMANNO est falsissimum, quum talia in hoc Libro occurrant nulla (c).

12:0 Brevis Εἰσαγωγὴ ad studium Juris Civilis Sveco-Romani, cum collatione utriusque secundum tria objecta, studioſæ Juventuti exhibita, 1650, in 4:0.
 (Manuductio ad studium Juris Sveco-Romani, Resp. Joh. Gartzio 1546, 4:0, & Collatio Juris Sveciæ cum Romano, per disputationes inchoata sed non absoluta, de quo utroque scripto sigillatim com-

mémorat STJERNMANNUS l. c. 565. cfr SCHEF-
FERI *Svecicæ Literatæ* p. 152, non nisi partes sunt
eiusdem hujuscæ operis. P.)

13:o Epistola deambulationem ad argenti Fodi-
nas Occidentaliores ante annos XIII factam, brevi-
ter repetens, An. 1650, in 4:o.

14:o Paratitla in *Jus Svecicæ Provinciale*, quo-
rum pauca tantum folia (4:) sunt edita. (*Opus hoc
mancum constat Tribus Disputationibus, quæ con-
tinent. 1. Proœmium, Resp. Nicolao Canuti Norolio,
2. C. I & II, Resp. Erico H. Lindquist, Wermel. 3.
C. III & IV Resp. Erico E. Falandro. Cætera lu-
cem non videre publicam, aliis rebus intervenien-
tibus. Manca etiam de hoc opere exhibet noti-
tiā STJERNMANNUS l. c. p. 566.

15:o Politica Praecepta, ad Statum imperii Go-
thicæ Svecici accommodata, domesticisque passim e-
xemplis illustrata, quæ XII disputationibus compre-
hensa, Studiosæ Politices Juventuti in Regia Acade-
mia Aboënsi publice proposita sunt a Mich. Wexio-
nio, 1647, in 8:o.

Postea Auctor suum emendavit opus & XIX
disputationibus in 8:o auxit, hoc editum titulo: *Mich.
GYLLENSTOLPENS Politica ad modernum imperii
Svio-Gothici statum accommodata*, domesticisque pas-
sim exemplis illustrata, quo genuina ejusdem facies
accuratius exprimatur, nunc revisa, ad multorum vo-
ta publici iterum juris facta & ab Auctore prælo sub-
missa 1657, in 8:o. De hoc Libro ita scribit Nob.

STJERN-

STJERNMAN: *Politica NB* *Jubente Rege CARO-*
LO GUSTAVO prohibita est, quia distinctio facta
inter subditos & mere subditos, vel alia huic non dis-
milis. (d) Forte indicare voluit **STJERNMANNUS**
Caput Polit. Cel. GYLLENSTOLPE, quod agit de
Subditis in genere, & in specie de mixtis, id est partim
obedientibus, partim imperantibus. Titulum hunc esse
 perquam ineptum, nemo diffitebitur, quamvis res ipsa
 rite explicata sibi utcunque constet. Quicquid sit,
 incertum tamen est, an liber hic unquam fuerit pro-
 hibitus (e), quum hujusmodi interdicti nullum exstet
 vestigium vel in Regni Archivo, ceu accepimus, vel
 in Consistorii Academicci Aboënsis Actis, ut certo no-
 vimus. Nec probabile est, auctorem altera vice hunc
 librum imprimere ausum fuisse, si interdictus idem
 antea fuisset. (*Cfr. ALNANDER Historia Libror.
 prohibitor. in Svecia, p. 14 seq. P.)

Ex tenore Catalogi Dissertationum, in Patria
 editarum, a b. mem. Professore LIDÉN concinnati,
 sub præsidio Cel. Professoris Mich. WEXIONII Di-
 sputationes 135 Aboë in publicam prodierunt lucem,
 quibus adhuc paucæ, mox nominandæ, quæ nobis
 innotuerunt, superaddentur. In antecessum vero no-
 tare liceat, rubrum dissertat. IV. Politicarum a Cel.
 LIDÉN prætermissum, esse illud quod nuper indica-
 vimus, *De subditis in genere &c.* Resp. Bartholdo Joh.
 Lacmanno, 1645, in 8:o.

Quæ in memorato non comparent Catalogo sunt:

1:o De

1:o De Appetitu sensitivo domando, Resp. *Enewaldo Svenonio, Smolando, 1645*, in 8:o.

2:o Disp. Grad. Syntagma conclusionum quārundam e Florilegio Philosophico continens, Resp. *Henrico H. Tavast, Aboënsi, 1647*, in 4:o.

3:o Disp. de Judiciis, Resp. *Benedicto Gust. Queckfeldt, Sudermanno, 1652*, in 4:o.

4:o Disp. Grad. Miscellanea Philosophica complectens, Resp. *Henrico Carstenio, Nylando, 1653*, in 4:o.

5:o Positiones Philosophicæ ex fragrantissimo Philosophiæ viridario carptim collectæ; Resp. *Daniele B. Rosander, Smolando, 1654*, in 4:o.

6:o De Philosophia in genere, & Practica in Specie, summo bono civili, actionibus item humanis; Resp. *Johanne Andr. Strehovio, Smolando, 1656*, in 4:o.

16:o Oratio de Bibliothecis in genere, & in specie de Bibliotheca Academiæ Aboënsis, habita An. 1654, sed impressa An. 1657, in folio.

- (a) Vid. *bujus Polybistoris Tom. II. p. m. 495.* (b) Vid. *Hypomnemata ad SCHEFFERI Svec. Litterat. p. 394.*
- (c) Vid. *Biblioth. Svio Gotb. p. 565.* (d) Vid. *Libr. modo citat. p. 566.* (e) Consuli etiam potest Cel. *ARCENHOLTZ Mémoires de Christine, Tom. I. p. 327.*